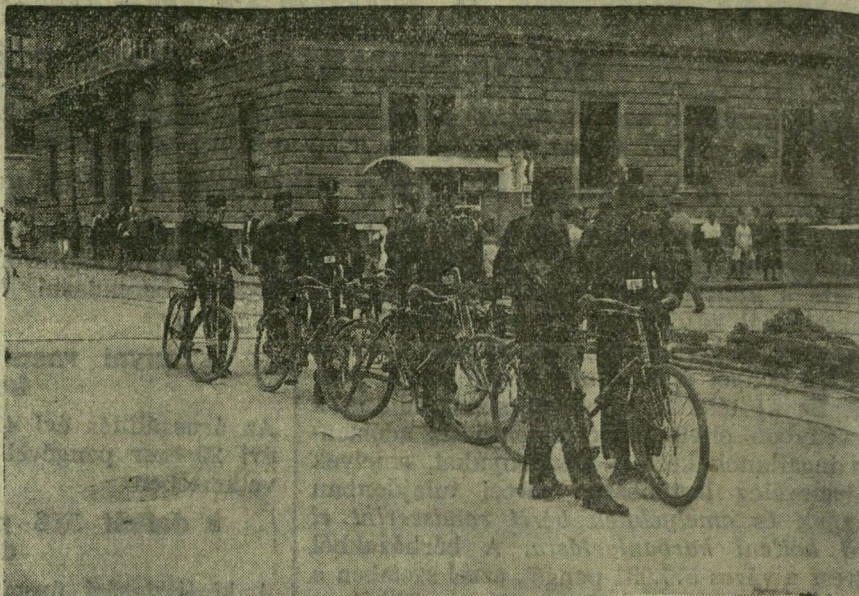

Képek a szegedi munkásság hétfői néma tüntetéséről

A tömeg a Kossuth Lajos-sugáruton.

Kerékpáros raj az üzletvezetőknél.

a törvényszék elrendelte a bizonyítást arra, hogy hogyan folyt le Bakó László jelölése a Nagyszeged-párt ülésén, valamint arra a körülményre is elrendelte a bizonyítást, hogy Wimmer Fülöp kamarai elnökké választása érdekében idézett-e fel annak idején szentesírt harcokat az 1926-os kamarai választásoknál.

A keddi tárgyaláson folytatták le a bizonyítási eljárást, amelynek során kihallgatták dr. Széll Gyulát, Kiss Ferencet és dr. Pap Róbertet, akik vallották, hogy Wimmer és dr. Bodnár Géza Bakó László jelölése ellen megjegyzéseket tettek és a jelölés ellen szavaztak a Nagyszeged-párt elnöki ülésén.

Kihallgatták továbbá Lajer Dezsőt és Kertész Józsefet, akik vallomásukban az 1926-os

kamarai választásokat megelőző harcokról tettek vallomást. A bizonyítási eljárás során ismertették még a Nagyszeged-párt jelölő üléséről felvett jegyzőkönyvet.

A bizonyítás befejezése és a pörbeszédok után a bíróság ítéletében Wimmer Fülöpöt felmentette a vád alól bűncselekmény hiányában. A bíróság kimondta, hogy nem látja megállapíthatónak azt, hogy Wimmer akadályozta volna meg Bakó László jelölését.

Az ítélet ellen dr. Dettre János és jogi képviselője, dr. Burger Béla fellebbezést jelentett be a bűnösség megállapítása végett, valamint fentartották az összes semmisségi okokat. Wimmer Fülöp és védője, dr. Csikós Nagy József a felmentő ítéletet tudomásul vették. Az ügy most az ítélőtábla elé kerül.

nemcsak az idei kongresszus, hanem már előzőleg, még a boldog békeévekben is eltöltött a szövetség tagjait, minthogy az ily állásvállalás az egyetemes orvosérdeket sérti, azt már a múltban is *etikai vétségnek* nyilvánította. Itt tehát szerzett jogok megvédéséről szó sem lehet!

— A magyar orvosi kar, mely ma, mint minden más társadalmi osztály, küzd, rettenetes harcot folytat a mindennapi kenyerért. Természetes tehát, hogy igyekszik jogait, érdekeit megvédeni, nem engedi tagjait oly állások vállalására, mely az egyetemes orvosi érdeket sérti. Ha a szövetség ma határozatait erősebben hajtja végre, a mai nyomorúságos viszonyokkal magyarázható. A fenti t.c.-ben foglalt törvényes betegsegélyzői alakulatok oly hatalmas társadalmi rétegeket vontak magukhoz, hogy így is majdnem szocializálva vagyunk, alig marad már valami a privátpraxis számára, pedig ez állásokkal járó fixfizetések is legnagyobbbrészt olyanok, hogy az illető orvosok megélhetésének minimumát sem biztosítják. Emellett az orvosi tulprodukción is oly arányú, mint egyetlen társadalmi osztállynál sem tapasztalható. 1914-ben Nagymagyarországnak 4900 orvosa volt, a mai Trianon által megcsonkított országunkban 7500 orvos akarja kenyérét megkeresni. E szám néhány év alatt 10.000 lesz, de már ma is 450 százalék a szaporulat! Természetes tehát, hogy féltve őrizünk minden talpalattnyi területet és nem engedjük magunkat jogtalanul és igazságtalanul kihasználni. Aki meg tudja fizetni az orvost, az anyagi viszonyaihoz mérten fizesse meg, aki pedig erre nem képes, annak rendelkezésére állanak Szegeden a klinikák és kórházak ingyenes ambulanciái, ahol épp oly alaposan és tisztességesen látják el őket, mint bármely privát rendelésen. Természetesen szigorúan és fokozott éberséggel ügyelünk arra, hogy az ingyenes kezeléseket csak az arra rászorultak, szegénységi bizonyítvánnyal ellátott jogosultak vehessék igénybe.

— Jellemző és igazságunkat élénken világítja meg még a múlt évben, tehát jóval az idei kongresszus előtt, az egyik egyesület vezetőjével e tárgyban folytatott beszélgetésünk. Azt kérdeztük ugyanis tőle, mit tennének, mondjuk például a szabóiparosok, ha az orvosszövetség felfogadna 4–5 ügyes, tehetséges szabót, illetőleg szabászt és fix havi fizetésért, mely a jelenlegi, az orvosoktól nyert munkabérének mindenesetre csak egy kis hányadát tenné ki és ezekkel csináltatná meg a tagjai ruháját. »Agyonütnénk őket«, volt a rövid, de kategórikus válasz. Mi nem újtuk ugyan agyon orvosainkat, de könyörtelenül kiközösítjük magunk közül, ha mindnyájunk érdekében hozott határozatainkat be nem tartják!

A szegedi önsegélyező egyletek és a szabad orvosválasztás

Miért tiltották el az orvosokat az egyesületi orvosi tisztségtől

(A Délmagyarország munkatársától) Ismeretes az a konfliktus, amely a szabad orvosválasztás elve alapján álló orvosok és a szegedi önsegélyező egyesületek között támadt és amely még ma sem ért véget. Az Orvosszövetség ugyanis eltávolította tagjait az ilyen egyleti működéstől és a szabad orvosválasztás alapjára helyezkedett. Szegeden három ilyen önsegélyező egyesület működik: a Hadastyán Egylet, az Ipartestületi Önsegélyező Egylet és a Felsővárosi Iparos Önsegélyező Egylet. Az egyesületeknek jobbára kisemberek a tagjai, akik csekély havi befizetés ellenében adott esetben ingyenes orvosi kezelést kapnak, halálozás esetén pedig a hozzátartozókat az egyesület temetkezési segélyben részesíti. Amikor az Orvosegyesület tiltó határozatát meghozta, az a szempont volt irányadó, hogy az egyesületek minimális, szinte filléres díjazásért kívánják tagjaik orvosi ellátását, ami pedig a mai súlyos orvosküzdelem idején nem engedhető meg.

A kérdést az egyesületek azóta is állandóan napirenden tartják. Az ügyben most a Szegedi Elő-Hadastyán Önsegélyező Egyesület részéről hosszabb levelet kaptunk. A levél vázolja az eddigi helyzetet, majd a következőket mondja:

— Hogy nem egészen helytálló az orvosok érvelése, annak igazolására idézzük a Hadastyán Egylet betegstatisztikáját három évre visszamenőleg. Ezek szerint havonkénti kezelés volt 80–90 esetben, amelynek 80 százalékát a rendelésben, 20 százalékát pedig a beteg lakásán teljesítette az egyleti orvos és ezért kapott havi 180, illetve évi 2160 pengőt, átszámítva tehát vizitenkénti kezelésre, arra minimum két pengő esett, ami lényegesen magasabb, mint az Országos Társadalombiztosító Intézet díjazása. Ez szerintünk nem filléres fizetés, tekintetbe véve azt is, hogy az orvos ugyyszólván az egyleti kezelést csak mellékes jövedelemnek számíthatja, lévén külön saját rendelése is.

— Mi speciális szempontból elismerjük az orvosok szervezkedését, mert azt tartjuk, hogy minden osztállynak joga van a törvényes kereteken belül saját helyzete javításán munkálkodni, de azt, hogy ezen szervezkedés folytán létrejött határozat *meglévő jogokat sértsen*, el nem ismerhetjük, sőt az ellen kénytelenek vagyunk már eleve tiltakozni és minden lehetőt elkövetni, — ha kell országos szervezkedés útján is, hogy a reánk nézve sérelmes határozat illetékes helyen csak a szerzett jogok épségben tartása mellett hagyassók jóvá.

A levél azután megemlíti, hogy az eltöltő határozatot még nem hagyták jóvá, de a szegedi orvosszövetség azonnal eltávolította tagjait az egyleti orvosi tisztségtől. A levél szerint az egyedülálló jelenség az országban, másutt tovább működhetnek az egyleti orvosok, míg a határozat jóváhagyása meg nem történik.

Megkérdeztük az ügyről dr. Erdélyi Jenő főorvost, az orvosszövetség szegedi fiókjának választmányi tagját és sajtóreferensét, aki a következőket mondotta:

— Az Országos Orvos Szövetség és így a szegedi fiók is az ország köz- és szociális egészségügye, továbbá az orvosi gyógyítótudomány zavartalan fejlődése érdekében az 1925-ben Szegeden tartott kongresszusi határozat értelmében a szabad orvosválasztás elvi alapján áll. Az 1927. évi XXI. t.c. alapján működő betegsegélyező pénztézetnél, mint az OTI, vasút, posta, hajózás, bányavállalatok társadalmi, jelenleg még a kötött orvosrendszer áll fenn, de az idei kongresszus határozata szerint már ezeknél is a szabad orvosválasztásra való áttérésre törekszünk. A többi egyesületeknél való állásvállalástól, melyekhez a megnevezett szegedi három egyesület is tartozik.